

Mishnah Nedarim, chapter 11

משנה נדרים פרק יא

[The verse states: “Any vow or any prohibiting oath of **self-affliction**, her husband can uphold it or annul it” (Numbers 30:14). Verse 17, continues: “These are the statutes which the Lord

א ואלו נדרים שהוא מפר דברים שיש בהם ענוי נפש, אם ארחץ ואם לא ארחץ, אם אתקשט ואם לא אתקשט. אמר רבי יוסי, אין אלו נדרים ענוי נפש: ב ואלו הם נדרים ענוי

commanded Moshe concerning a **man** and his **wife**, a **father** and his **daughter**.” Thus there are two categories of vows; a. **self-afflicting** vows, and b. personal vows, **concerning a man and his wife**. The gemara explains that vows of self-affliction when annulled are totally voided, whereas those concerning man and wife are voided only in relation to himself, but if he divorced her or if he died these vows are reactivated.]

(1) These are the vows [or the oaths] which he [her husband or father] may [totally] annul: Vows involving self-affliction; [She vows: *Konam* the benefit of bathing] if I bathe [today], or if she swears: *Shavuah* that] I won't bathe, [or if she vows]: [*Konam* the benefit of adorning myself] if I adorn myself [today, or if she swears: *Shavuah* that] I won't adorn myself. Rabbi Yose says: These [the first cases] are not vows of self-affliction [since by not bathing or adorning herself for that single day she voids the vow, it is considered an inconvenience, rather than self-affliction]. Rather, these vows are considered vows concerning a **man** and his **wife**, i.e., personal matters, which he may annul for himself only, however, once the vow no longer relates to him, for example, he divorced her, or died, her vow is reactivated].

(2) Rather [continues Rabbi Yose], it is these which are vows of self-affliction

רבנו עובדיה מברטנורא

א אלו נדרים. בגמרא מפרש נדרים ושבועות קטני, דבלשון חכמים שבועות בכלל נדרים הם: אם ארחץ ואם לא ארחץ. הכי קאמר, הנאת רחיצה אסורה עלי לעולם אם ארחץ היום, הרי נדר. אם לא ארחץ, שבועה שלא ארחץ, הרי שבועה. וכן אם אתקשט, הנאת קישוט אסורה עלי לעולם אם אתקשט היום. אם לא אתקשט, שבועה שלא אתקשט: אמר ר"י אין אלו נדרים עינוי נפש. אנדר בלבד פליג ר' יוסי על ת"ק, ואמר דהנאת רחיצה אסורה עלי לעולם אם ארחץ היום, אין זה נדר של עינוי נפש, שהרי אפשר לה שלא תרחץ היום ולא תהיה הנאת רחיצה אסורה עליה לעולם, ומניעת יום אחד מרחיצה אינו עינוי נפש, דניווול של יום אחד לא הוי ניוול. ואין הלכה כר"י. ובין האב ובין הבעל נדרים עינוי נפש הוא דמפירים, דכתיב (במדבר ל) בין איש לאשתו בין אב לבתו, מקיש אב לבעל, מה בעל אינו מיפר אלא נדרים עינוי נפש אף אב אינו מפר אלא נדרים עינוי נפש. ורמב"ם פסק שהאב מיפר כל נדרים ושבועות אפילו אותן שאינן של עינוי נפש, שנאמר (שם) כל נדריה ואסריה

[and are totally voided]; If she says: *Konam* be the fruit of the world upon me, [this is considered a self-afflicting vow, which] he can annul. [However, if she says:] *Konam* be the fruit of this country upon me, [since] he may bring her produce from another country [this

נפש, אַמְרָה קוֹנָם פְּרוֹת הָעוֹלָם עָלַי, הָרִי זֶה יְכוּל לְהַפֵּר. פְּרוֹת מְדִינָה עָלַי, יָבִיא לָהּ מְמִדִּינָה אַחֲרָת. פְּרוֹת חֲנוּנִי זֶה עָלַי, אֵינּוּ יְכוּל לְהַפֵּר. וְאִם לֹא הָיְתָה פְּרִנְסָתוֹ אֶלָּא מִמְּנֹ, הָרִי זֶה יִפֵּר, דְּבָרֵי רַבִּי יוֹסִי: ג קוֹנָם שְׂאִינִי נְהַנֶּה לְבְרִיּוֹת, אֵינּוּ יְכוּל לְהַפֵּר,

is not considered a self-afflicting vow]. [If she says:] *Konam* be the fruit of this shop-keeper to me; he may not annul it, but if he could only obtain [credit] from him, he may annul: These are the words of Rabbi Yose. [Rabbi Yose maintains that vows or oaths lasting a short duration, or causing minor inconveniences are not considered vows of self-affliction. The *halachah* follows the *Tanna Kamma* that they are considered vows of self-affliction and a husband may totally annul even those aforementioned vows].

(3) [If she says:] *Konam* that I won't benefit from people, [since she may benefit from her husband who is not included in the formal term "people"] he cannot [totally] annul and [another reason why this is considered according to Rabbi

רבנו עובדיה מברטנורא

ב אם לא היתה פרנסתו אלא ממנו. שהוא מאמינו עד שיריח ויפרע לו הרי זה יפר דברי רבי יוסי. ר' יוסי לטעמיה דסבירא ליה שאין הבעל מיפר כל נדר שיש בו עינוי נפש, שהוא מחלק בין עינוי מרובה לעינוי מועט ובין עינוי של זמן מרובה לזמן מועט, וכל מתניתין דהאי פירקא אולא כוותיה ואינה הלכה. אלא הבעל מיפר כל נדר שיש בו עינוי נפש, בין של יום אחד ואפילו שעה אחת בין של זמן מרובה. בין עינוי גדול בין עינוי קטן, וכן מיפר נדרים ושבועות בדבר שבינו לבינה אף על פי שאין בהם עינוי נפש, כגון אם נשבעה או נדרה שלא תכחול או שלא תתקשט. וכן אם נדרה שלא תאכל מפירות מדינה זו, הבעל מיפר, שטורח הוא לו להביא לה פירות ממדינה אחרת, והוי דברים שבינו לבינה. ומה בין נדרים ושבועות שבינו לבינה לנדרים ושבועות שיש בהן עינוי נפש, נדרים ושבועות שיש בהם עינוי נפש מיפר לעצמו ולאחרים, כגון אם נדרה שלא תאכל בשר ולא תשתה יין, מיפר לה והיא מותרת לאכול ולשתות ואפילו לאחר שתאלמן או תתגרש ותנשא לאחר. ונדרים ושבועות שבינו לבינה, כגון אם אסרה עליה תשיש של כל אדם לעולם או שלא תכחול ותתקשט לעולם, מיפר חלקו, ותהא משמשתו וכוחלת ומתקשטת כל זמן שהיא תחתיו, וכשתאלמן או תתגרש תהיה אסורה בתשיש של אדם ולכחול ולהתקשט. וכן כל כיוצא בזה: ג קונם שאיני נהנית לבריות אינו יכול להפיר. שאין זה מנדרי עינוי נפש, שהרי יכולה להתפרנס משל בעל לאו בכלל בריות הוא. והא מתניתין נמי רבי יוסי היא, ואין כן הלכה כדפרישנא לעיל. ולא מיבעיא אי אמרה קונם שאיני נהנית לבריות שאסרה הנאת כל הבריות עליה, שהוא מיפר משום נדרי עינוי נפש אליבא דחכמים, אלא אפילו אמרה קונם שאיני נהנית לפלוני שלא אסרה עליה אלא הנאת אותו פלוני

Yose an inconvenience is because] she may benefit from *leket, shikha and peah* [being gifts to the poor, they too, are not included in the term people, thus according to Rabbi Yose these are not considered self-afflicting vows]. [In the same manner that if one says: *Konam* that I won't benefit from

“people” he may benefit from *leket, shikha and peah*, so too, if one says:] *Konam* be the benefit which priests and Levites have from me; they may seize their dues against his will [he cannot prohibit *terumot* and *ma'aserot* from all priests and Levites since they do not belong to him]. [However, if he says:] *Konam* be the benefit these [particular] priests and Levites have from me, [since it is his privilege to choose which priest or Levite will receive the dues, those specific priests and Levites mentioned are prohibited, but] others take the dues.

(4) [If she says:] *Konam* [let it be prohibited as a sacrifice] that which I do, for my father [literally to the mouth of my father, meaning, let anything I do be prohibited to my father, or for] your father, my brother, or your brother; [since this is not a vow of self-affliction nor, a vow concerning a man and his wife] he cannot annul it. That I don't do anything for you [since her handiwork is obligated to her husband, her vow has no validity and] he need not annul it. Rabbi Akiva says: He may annul it, lest her handiwork exceed her obligations [to him and since it is impossible to measure precisely, thus it falls under the category of

רבנו עובדיה מברטנורא

בלבד, הבעל מיפר משום דברים שבינו לבינה, שטורח הוא לו כשלא תהנה מאותו פלוני, והתורה אמרה בין איש לאשתו, כל דבר שבין איש לאשתו הבעל מיפר: ויכולה ליהנות בלקט שכחה ופאה. הכי קאמר, ועוד טעמא אחרינא שקונם שאיני נהנית לבריות אין הבעל מיפר, שהרי יכולה ליהנות מלקט שכחה ופאה שאינה נהנית מן הבריות, דמתנות עניים נינהו, ונמצא שאין כאן עיני נפש קונם כהנים ולוים נהנים לי. כי היכי דקונם שאיני נהנית לבריות מותרת במתנות עניים, הכי נמי המדיר כהנים ולוים מנכסיו מותרים במתנות כהונה ולויה: ד קונם שאיני עושה על פי אבא. הקדש יהא כל מה שאני עושה מלבוא ע"פ אבא, כלומר, שלא יוכל אבא ליהנות ממעשה ידי: אינו יכול להפר. שאין זה דברים שבינו לבינה. ובהא מודו כולי עלמא שאוסרת הנאתה על פלוני אין הבעל מיפר. וכן הלכה: על פיך אינו צריך להפר. משום דמשעבדא ליה ואע"ג דהקדש מוציא מידי שעבוד אלמדה רבנן לשעבודא דבעל שאין הקונם מפקיע שעבודו: יפר שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לו. וההקדש חל על החלק העודף שאינו תחת שעבודו, לפיכך צריך להפר, וההפרה

matters concerning man and wife]. Rabbi Yohanan ben Nuri says: He should annul it, lest he divorce her [and at that time her vow becomes reactivated (see Mishnah 1 above)] and she becomes forbidden to him [because of the reactivated vow and thus he loses the possibility of remarrying her].

(5) If his wife vowed and he thought it was his daughter that vowed, or if his daughter vowed, and he thought it was his wife; if she took the vow of a *nazir* and he thought she took a vow to offer a sacrifice, or if she vowed to offer a sacrifice and he thought she took the vow of a *nazir*; if she vowed to abstain from figs, and he thought she vowed to abstain from grapes, or if she vowed to abstain from grapes, and he thought she vowed to abstain from figs [and while being under the mistaken impression he annulled her vow]; he must annul the vow again [on the day he realizes his error, since an annulment in error has no validity].

(6) If she says: *Konam* if I taste these figs and grapes and he confirms [her vow] regarding the figs the entire vow is confirmed. If he annuls it regarding the figs, it is not annulled unless he annuls it regarding the grapes as well. [The gemara 87a-b explains that this Mishnah is stating the view of Rabbi Yishmael, however, the *halachah* follows the view of the Sages that only, that part of the vow which was confirmed or was annulled by her father or husband, remains so. Though regarding the annulment of a vow by a Sage, a partially annulled vow is totally

רבנו עובדיה מברטנורא

מועלת בו משום דהוי דברים שבינו לבניה שאי אפשר שלא יתערב אותו העודף בשל בעלה: רבי יוחנן בן נורי אומר יפר שמא יגרשנה. ועיקר מעשה ידיה צריך הפרה שמא יגרשנה ויפקע שעבודיה דבעל ואז יחול הנדר ותהא אסורה לחזור לו. והלכה כר' יוחנן בן נורי. ובאומרת קדשו ידי לעושיהם ידיים איתנהו בעולם וחל עליהם הקדש: הרי זה יחזור ויפר. דהפרה בטעות לא היא הפרה עד שיכוין לאשה שנדרה, דכתיב (במדבר ל') לא הניא אותה, עד שתזיה ההפרה לעצמה של הנודרת. וגם שיכוין לנדר שנדרה, (שם) ושמע אביה את נדרה, עד שידע איזה נדר נדרה וקיים לתאנים כולו קיים כו'. וטעמא, דכתיב (שם) אישה יקימנו, יקים ממנו, כשקיים מקצתו קיים כולו. אבל יפירונו, דליכא למדרש הכי, אינו מופר עד שיפר כולו. ואלו דברי יחיד ואינה הלכה, אלא הלכה כחכמים שאומרים מקיש הקמה להפרה, מזה הפרה מה שהיפר היפר ומה שלא היפר לא היפר, דהא

annulled (see above 9:6)]. If she says: *Konam* if I taste figs and if I taste grapes, they are considered as two individual vows.

(7) [If a father or husband says:] I knew that there were vows, but I didn't know [until today] that they could be annulled, he may annul them [now]. But if he says: I knew that one could annul vows but I did not know that it [i.e., the vow my daughter, or wife, made] was a valid vow; Rabbi Meir says: [If he did not annul the vow on

the day he heard it, since he is no longer in keeping with the verse: "But if her father thwarts her on the **day he hears it**, all her vows ... shall not stand" (Numbers 30:6)] he can no longer annul. But the Sages say: [The day he learns that it is a valid vow is considered the day he heard it, and thus] he may annul.

(8) If one vowed not to benefit from his father-in-law (Tosfot Yom Tov) and he [the father-in-law] wants to give money to his daughter, he says to her: This money is given to you as a gift on condition that your husband has no rights over it and is to be [used exclusively] for that which you take and place in your mouth.

(9) "But regarding the vow of a widow or a divorced woman [whatever she prohibited upon herself] stands upon her" (Numbers 30:10). How so? [Is this not obvious? Who is going to annul it! Rather, it means,] if she says: I will be a nazirite after thirty days; even though she married within these thirty days [and thus her vow did not yet take effect, still] he [her husband] cannot annul it. If

רבנו עובדיה מברטנורא

ליכא למדרש מיפירנו הפרה במקצת, אף הקמה מה שקיים קיים ומה שלא קיים לא קיים, דמיקימנו נמי לא דרשינן הקמה במקצת, אלא אורחיה דקרא למכתב הכי. ואף על גב דבהתרת חכם אמרינן נדר שהותר מקצתו הותר כולו בהפרת הבעל והאב אינו כן: **א** איני יודע שיש מפירין. שיש לי רשות להפר: **יפר**. ביום שנודע לו שיש לו רשות להפר, שהוא עליו כיום שמעו: **איני יודע שזה נדר**. וצריך הפרה: **רבי מאיר אומר לא יפר**. דכיון שיודע שיש בידו להפר אף על פי שלא ידע שהוא נדר מכל מקום היה לו להפר. ואין הלכה כר"מ: **ח** ובלבד שלא יהא לבעליך רשות בהם. ותנאו קיים ולא קנה הבעל. ואף על גב דבמתנה זו מצילו מן הטורח, שהרי אשתו ניוזנת מן המעות הללו, ומזונותיה היו עליו, אצולי מטרחא אינה חשובה הנאה: **ט** ונדר אלמנה וגרושה כו'. לגופיה לא צריך קרא, דכיון דאין לה בעל מי יפר, אלא כשנדרה כשהיא אלמנה לזמן, ולא הגיע זמן הנדר

שאיני טועמת וענבים שאיני טועמת, הרי אלו שני נדרים: **ז** יודע אני שיש נדרים, אבל איני יודע שיש מפירין, יפר. יודע אני שיש מפירין אבל איני יודע שזה נדר, רבי מאיר אומר לא יפר, והכמים אומרים יפר: **ח** המדר הנאה מחתנו והוא רוצה לתת לבתו מעות, אומר לה, הרי המעות האלו נתנינן לך במתנה ובלבד שלא יהא לבעליך רשות בהן אלא מה שאת נושאת ונותנת בפיד: **ט** ונדר אלמנה וגרושה יקום עליה (במדבר ל), כיצד, אמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום, אף על פי שנושאת בתוך שלשים יום, אינו יכול

she vows while she is under her husband's jurisdiction, her husband may annul it. How so? If she says: I will be a nazirite after thirty days, and her husband annulled it, even though she became widowed or divorced within the thirty days her vow is annulled. If she vowed one day and on that very same day he divorced her and then remarried her [and then heard that she vowed], he can no longer annul it. This is the general rule: Once she has gone out on her own jurisdiction [between the time that she vowed and the annulment] even for one hour he can no longer annul.

[As explained above a *na'arah*, is a girl between the ages of twelve years and a day and twelve and a half, her vows have validity and she is under the jurisdiction of her father who may annul her vows. After that age she is referred to as a *bogeret*, and is no longer under the jurisdiction of her father.]

(10) There are nine maidens whose vows stand [and may not be annulled]: 1. A *bogeret* who was [married while still a *na'arah* and thus left her father's jurisdiction and then her husband died, leaving her in a position referred to as] an orphan [during her father's lifetime, since she does not return to his jurisdiction, who subsequently took a vow]. 2. A *na'arah* [who was married and widowed] who vowed and then became a *bogeret* and is [considered] an orphan [during her father's lifetime]. 3. A *na'arah* who is not yet a *bogeret* [who was married and widowed] and is [considered] an orphan [during her father's lifetime]. 4. A *bogeret* whose father died [who then took a vow]. 5. A *na'arah* who is now a *bogeret*, whose father died [and then took a vow]. 6. A *na'arah* who is not yet a *bogeret*, whose father died [and took a vow]. 7. A *na'arah* [who

רבנו עובדיה מברטנורא

עד שנישאת: אינו יכול להפיר. אע"פ שהנדר חל כשהיא תחתיו, דבתר שעת הנדר אולינן: נדרה בו ביום, גרשה בו ביום, והחזירה בו ביום. ואח"כ שמע את נדרה: אינו יכול להפיר. כיון שיצאת לרשות עצמה בין נדר להפירה. דאין הבעל מיפיר בקודמין: תשע נערות נדרוהן קיימם. נערות לאו דוקא בוגרת והיא יתומה. שנישאת ומת בעלה כשהיא נערה, והיא יתומה בחיי האב שאחר שנישאת אין לאביה רשות בה, ובגרה אח"כ ונדרה, נדרה קיים, שאין האב יכול להפיר שהרי היא בוגרת, ועוד שהיא יתומה בחיי האב: נערה ובגרה והיא יתומה. שנישאת ומת בעלה. שנדרה

להפיר. נדרה והיא ברשות הבעל, מפר לה. כיצד, אמרה הריני נזירה לאחר שלשים יום, אף על פי שנתאלמנה או נתגרשה בתוך שלשים, הרי זה מופר. נדרה בו ביום, נתגרשה בו ביום, החזירה בו ביום, אינו יכול להפיר. זה הכלל, כל שיצאת לרשות עצמה שעה אחת, אינו יכול להפיר: תשע נערות נדרוהן קיימין. בוגרת והיא יתומה, נערה ובגרה והיא יתומה, נערה שלא בגרה והיא יתומה. בוגרת ומת אביה, נערה ובוגרת ומת אביה, נערה שלא בגרה ומת אביה, נערה

took a vow] whose father died afterwards and subsequently she became a *bogeret*. 8. A *bogeret* [who took a vow] whose father is alive. 9. A *na'arah* [who took a vow and subsequently] turned *bogeret* whose father is alive. Rabbi Yehudah says: Even one who married off his daughter while she was a minor and she became widowed or divorced and returned to her father while she was a *na'arah* [her

שְׁמַת אֲבִיהָ וּמְשַׁמַּת אֲבִיהָ בְּגֵרָה, בּוֹגֵרֶת וְאֲבִיהָ קַיָּם, נִעְרָה בּוֹגֵרֶת וְאֲבִיהָ קַיָּם. רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, אִף הַמְּשִׁיא בְּתוּ הַקְּטַנָּה וְנִתְאַלְמְנָה אוֹ נִתְגַּרְשָׁה וְחִזְרָה אֶצְלוֹ, עַדִּין הִיא נִעְרָה: יֵאָדָּם קוֹנָם שְׂאִינִי נְהִינִת לְאִבָּא וְלְאִבִּיךָ אִם עוֹשָׂה אֲנִי עַל פִּיךָ, שְׂאִינִי נְהִינִת לְךָ אִם עוֹשָׂה אֲנִי עַל פִּי אֲבָא וְעַל פִּי אֲבִיךָ, הָרִי זֶה יִפֶּר: יֵב פְּרָאוֹנוֹה הָיוּ אוֹמְרִים, שְׁלֹשׁ נָשִׁים יוֹצְאוֹת וְנוֹטְלוֹת כְּתֻבָּה, הָאוֹמְרֶת טְמֵאָה אֲנִי לְךָ, שְׁמַיִם בֵּינִי לְבִינְךָ, נְטוּלָה אֲנִי מִן

father may no longer annul her vows].

(11) If she says: *Konam* that I won't benefit from my father, or your father, if I prepare anything for you, or: *Konam* that I won't benefit from you, if I prepare anything for my father, or your father; [in both cases] he can annul [being that these vows are considered humiliating to the husband, they fall under the category of vows concerning husband and wife].

(12) At first it was ruled that three women must be divorced and receive their *ketubah*: One [who was married to a priest] who declares: I am defiled to you [i.e., I was raped and as a result I am now prohibited to a priest]; or: Heaven is between you and me [i.e., Heaven knows, that you are dysfunctional]; or: May I be removed from Jews [she vowed against marital relations from all Jews

רבנו עובדיה מברטנורא

כשהיא נערה ובגרה לאחר מכאן והיא יתומה בחיי האב כדפרישנא: נערה. בשעה שנדרה. שלא בגרה עדיין והיא יתומה בחיי האב. והנך תלתא, יתומה בחיי אב כ"ל לא לה: בוגרת ומת אביה. שבשעה שנדרה היתה בוגרת ומת אביה, דהיינו יתומה ממש: נערה ובוגרת וכו'. והנך תלתא נמי, מת אביה כ"ל לה: נערה שמת אביה ומשמת אביה בגרה כו'. הנך תלתא דקתני, בוגרת כ"ל לא לה. ובגמרא אמרינן, דחכמים לא שנו אלא ג' נערות, בוגרת ויתומה ויתומה בחיי האב ר"י אומר כו'. דכיון שנכנסה לחופה יצאתה מרשות אביה בהנהו גיטות: יא קונם שאיני נהנית לאבא ולאב"ך כו' הרי זה יפר. דכיון דנאסרה בהנאת אביה ואביו ע"י שהיא עושה לבעלה, גנאי הוא לבעל והוי דברים שבינו לבינה: יב האומרת טמאה אני לך. באשת כחן מייירי, דנאסרה לבעלה באונס ולא הפסידה כתובתה. והאמינוה חכמים לאסור עצמה על בעלה. וכיון דיוצאת בגט נוטלת כתובתה, דמספר כתובתה נלמוד, לכשתנשאי לאחר תטלי מה שכתוב ליכי: השמים ביני ובינך. מפרש בגמרא, דאינו יורה כחץ, כלומר דברים דקמי שמיא גליא ואינה יכולה לברר. ומייירי בבאה מחמת טענה דאמרר בעינא חוטר א לידא ומרא לקבורה. דאי לאו הכי, אמרינן לה זילי לא מפקדת

including her husband]. But subsequently, to prevent her from setting her eyes on another man to the detriment of her husband, the ruling was amended, and therefore; one who declared: I am defiled to you, [is not believed and] must bring proof:

Heaven is between me and you; they plead [his case] with her [and arrange a reconciliation], and: May I be removed from Jews, he annuls his portion [of the vow which affects him] and she may have relations with him, while [if] she [ever got divorced or widowed, her vow] remains [in effect and she remains prohibited to and] removed from Jews.

רבנו עובדיה מברטנורא

אפריה ורביה: נטולה אני מן היהודים. שאסרה תשמיש של כל ישראל עליה ואף על גב דאמרינן בפרק המדיר היבא דנדרה איזי דיוצאה בלא כתובה, דהיא נתנה אצבע בין שיניה, רש"י פירש ביבמות (דף קי"ב) כיון שאסרה הנאת תשמיש של כל ישראל עליה ודאי אנוסה היא כי קשה תשמיש לה, וסברה משנה ראשונה דאפילו דברים שבינו לבינה לא הוי, דאפשר שיגרשנה: חזרו לומר כו'. נתקלקלו הדורות וחששו שהיא משקרת להפקיע עצמה מתחת בעלה: תביא ראיה לדבריה. ולא מהימנינן לה בלי ראיה: יעשו דרך בקשה. יבקשו ממנה שלא תדבר עוד בו ובירושלמי מפרש יעשו סעודה ויפייס: יפר חלקו ותהא משמשתו. דהוי דברים שבינו לבינה ומיפר לעצמו:

היהודים. חזרו לומר, שלא תהא אשה נותנת עיניה באחר ומקלקלת על בעלה, אלא האומרת טמאה אני לך, תביא ראיה לדבריה. שמים ביני לבינה, יעשו דרך בקשה. נטולה אני מן היהודים, יפר חלקו, ותהא משמשתו, ותהא נטולה מן היהודים: